

**De følgende beretninger er fra lægen dr. med. Ole Jørgensens bog
"Det homøopatiske alternativ", forlag Hovedland**

Hvilke sygdomme kan behandles?

Gigt

"En 38-årig kvinde henvendte sig i 1978 på grund af en otte år varende ledegigt, som var startet efter en fødsel. Der var konstante smerter. Der var blevet givet guldbehandling, som imidlertid ikke mere havde nogen virkning.

Jeg gav hende først en række akupunktur behandlinger, som havde en god virkning, men som ikke kunne få alle symptomer væk, hvorfor jeg anbefalede, at vi forsøgte med homøopati. Homøopatien havde straks en særdeles god virkning. Gennem alle de følgende år er patienten kommet igen en eller to gange om året for at få en behandling. Som stort set kan holde alle gener væk.

Marts 1983 kom en kvinde, som havde haft ledegigt i to år. Hun var blevet behandlet med en lang række forskellige gigtmidler, men kunne ikke tåle medicinen i maven. Hendes hænder, knæ og ankler var angrebet. Hun havde desuden hovedpine på menstruationstidspunktet. Virkningen af homøopatien startede inden for den første måned, og i slutningen af august var bedringen så udtalt, at der kun kom lette gener ved større anstrengelser og ved husarbejdet. Hun kunne nu løbe op ad trapper uden at tænke over det, noget som havde været helt utænkeligt tidligere. Hun havde også fået så megen energi, at hun var startet på en slankekur, hvilket hun heller ikke havde kunnet tag sig sammen til før. Hendes hovedpine var forsvundet.

En anden kvinde havde haft ledegigt i 24 år. Hun var blevet behandlet med fire guldkure, der havde haft en vis virkning, men da der samtidig var blevet givet meget andet medicin, var det vanskeligt at skelne det ene fra det andet. Da den homøopatiske behandling startede, blev der givet et antimalaria middel, desuden to tabletter Prolixan dagligt, fire til seks codimagnyl og to stikpiller dagligt. Hun havde også fået prednisonbehandling. Den første medicin havde givet hende en øjenskade. Hun havde fået fjernet alle tænder uden nogen virkning, det havde givet en bedring de første fem dage, men så fik hun det elendigt igen.

Allerede tre uger efter den homøopatiske behandlings start var hævelserne blevet meget mindre, og sænkingsreaktionen blev hurtigt mindre. Et halvt år efter den første konsultation kom hun for sidste gang i min konsultation efter et mindre tilbagefald i tilslutning til en lungebetændelse, men disse gener

**De følgende beretninger er fra lægen dr. med. Ole Jørgensens bog
"Det homøopatiske alternativ", forlag Hovedland**

svandt hurtigt igen. Det er meget almindeligt, at en sådan akut infektion forbigående kan nedsætte organismens modstandskraft.

De nævnte ledegigtpatienter reagerede meget hurtigt på behandlingen, og blev tilsvarende hurtigt helbredt. Men behandlingen kan også strække sig over meget lang tid.

En fireårig dreng kom til behandling for ledegigt. Han havde været syg i syv måneder. Det hele var startet med høj feber og hududslet. Han havde været indlagt på hospital, hvorman imidlertid ikke havde kunnet gøre noget. I hele sygdomsperioden havde drengen været så stærkt generet af ledsmerter, at han ikke kunne gå normalt rundt. Blodprøverne viste intet abnormt, men røntgenundersøgelse viste begyndende ødelæggelse af knoglerne.

Allerede dagen efter den homøopatiske behandlings start kunne han løbe rundt og lege. Tre uger efter var han helt holdt op med den smertestillende medicin. Han kom igen to måneder efter, og moderen fortalte, at der havde været enkelte forværrelser af smerterne ind i mellem. Efter yderligere to måneder fik jeg at vide, at der overhovedet ikke havde været smerter siden sidst. Moderen havde haft drengen med til kontrol på hospitalet, hvor hun fortalte, at bedringen var startet dagen efter begyndelsen af den homøopatiske behandling, men på trods af dette indlysende tidsmæssige sammenhæng gav overlægen udtryk for, at det måtte være en ren tilfældighed. Patientens egen læge havde tilrådet hende at lade være med at lade drengen behandle hos mig.

En 9-årig dreng havde haft ledegigt i godt et år med angreb af alle store led samt fingerled og kæbeled. På børneafdelingen havde man villet give en kombination af guld og prednison. Da moderen ikke ville acceptere denne behandling, blev der ved den homøopatiske behandlings start kun givet smertestillende tabletter. Den homøopatiske behandling hjalp godt i de første tre uger, men drengen kunne ikke undvære tabletterne. Efter to måneder kunne drengen løbe rundt, men fik stadig smertestillende medicin. Et halvt år efter hørte jeg igen fra ham, da der havde været smerter i det ene knæ ved håndboldspil. Det gik så godt i fire måneder, hvorefter der igen var lette gener, som gentog sig efter et halvt år. Derefter gik det godt – efter hvad jeg har fået at vide ved hilsener fra moderen.